

РЕШЕНИЕ

№ 7606

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7999** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. А. Ц., ЕГН [ЕГН], в качеството му на законен представител на дружеството „Къстъмър асистанс рипеър енд сървисиз КАРС“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. М. – САК, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, оф. 3, срещу Решение № 2897 от 19.06.2024 г. на СРС, 14 – ти състав, по административно наказателно дело № 20231110209963 по описа за 2023 г., с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 3895206 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на А. А. Ц., в качеството му на законен представител на дружеството „Къстъмър асистанс рипеър енд сървисиз КАРС“ ООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600. 00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на наложеното наказание с Електронен фиш, серия К №7407547, издаден от СДВР.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. На дата 20.02.2025 г. е постъпила молба от адв. Г. М.. В молбата по хода на делото е посочено, че съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на НК, доколкото ЗАНН не предвижда друго. Иска се от съда

да прекрати воденото производство поради настъпила давност. Съгласно чл. 81, ал. 3 от НК абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е четири години и половина. Давността е изтекла на 05.02.2025 г.

Ответникът се представлява от юрисконсулт С. М.. Иска от съда да остави касационната жалба без уважение.

Представителят на СГП моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и да се потвърди решението на СРС.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

На 05.08.2020 г., 12: 25 ч., в [населено място], на [улица], срещу А. на МВР, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], при ограничение 50 км. / ч. в населено място, лек автомобил марка „Ф.“, модел „Поло“, с ДК [рег.номер на МПС], касаторът А. А. Ц. се движи със скорост 96 км. / ч., установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км. / ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е дружеството „Къстъмър асисанс рипеър енд сървисиз КАРС“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Заснетото нарушение е установено с видеосистема TFR1 – М 653. Отчетено е превишение от 46 км. / ч. на разрешената скорост за движение в конкретния пътен участък.

За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на касатора, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 600. 00 лева.

СРС е изпълнил законното си задължение да провери законосъобразността на издадения ЕФ и е констатирал, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението; за регистрационния номер на моторното превозно средство; за собственика, на когото е регистрирано превозното средство; описание на нарушението; нарушените разпоредби; размера на глобата и срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи. "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Софийският районен съд е приел, че в ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП във вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП, съгласно които разпоредби при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта от 50 км. Тоест в случая в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Според СРС, нарушението е извършено в участък, в който не е било въведено

ограничение на скоростта от 50 км. / ч. с пътен знак В – 26, поради което максимално допустимата скорост е определена по правилата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, при превишаване на максимално разрешаната скорост в населено място от 41 до 50 км. / ч. предвиденото административно наказание е глоба в размер на 600 лева.

Във връзка с изложеното в молбата по хода на делото от дата 20.02.2025 г. настоящият състав намира следното:

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2025 г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС на Втора колегия на ВАС, настоящият състав приема, че доколкото в чл. 34 от ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, уреждаща абсолютната давност, приложение трябва да намери именно чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Съгласно тези разпоредби, приложими на основание чл. 11 от ЗАНН, с изтичането на четири години и половина от момента на извършване на административното нарушение, дори да е било образувано производство, административнонаказателната отговорност се погасява, поради настъпване на т. нар. „абсолютна” давност.

В конкретния случай датата на извършване на нарушението е 05.08.2020 г. Това именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното преследване, съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН. Поради което и срокът на абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (в редакцията след изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) е изтекъл на 05.02.2025 г. (изчислен съобразно чл. 183, ал. 3, изречение второ НПК). Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, образуваното наказателно производство се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена, поради изтичане на предвидената в закона давност.

Предвид горното, съдът приема, че решението на районния съд и потвърдения с него електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 3895206 издаден от СДВР, трябва да бъдат отменени, а административнонаказателното производство, по което е издаден електронният фиш – да се прекрати.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на касатора трябва да се присъдят своевременно поисканите разноски за адвокатско възнаграждение. Относно претенцията му за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции съдът взе предвид с оглед представените писмени доказателства пред въззивния съд и пред настоящата инстанция – пълномощно и Договор за правна защита и съдействие и Списък с разноските. Налице са доказателства за договореното адвокатско възнаграждение и за реалното му заплащане. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т. д. № 6 / 2012 г., ОСГТК на ВКС, е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка, какъвто е настоящият случай. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2025 г.), ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В случая са налице доказателства за заплатен хонорар за адвокат в размер на 600 лв. за две инстанции при първото разглеждане на делото. По делото е внесен и депозит от страна на касатора за

изготвяне на експертиза в размер на 200 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град, XV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2897 от 19.06.2024 г. на СРС, 14 – ти състав, по административно наказателно дело № 20231110209963 по описа за 2023 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 3895206 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на А. А. Ц., в качеството му на законен представител на дружеството „Къстъмър асистанс рипеър енд сървисиз КАРС” ООД, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600.00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, по което е издаден електронен фиш серия К № 3895206 издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. А. Ц., ЕГН [ЕГН], в качеството му на законен представител на дружеството „Къстъмър асистанс рипеър енд сървисиз КАРС” ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 800 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.